

PIERWSZE CZYTANIE

So 3,14-18a

Bóg jest wśród swojego ludu

Czytanie z *Księgi proroka Sofoniasza*.

Wyśpiewuj, Córo Syjońska,
podnieś radosny okrzyk, Izraelu!
Ciesz się i wesel z całego serca,
Córo Jeruzalem!

Pan oddalił wyroki na ciebie,
usunął twego nieprzyjaciela:
król Izraela, Pan, jest pośród ciebie,
już nie będziesz bała się złego.

Owego dnia powiedzą Jerozolimie:

„Nie bój się, Syjonie!

Niech nie słabną twe ręce!”.

Pan, twój Bóg, jest pośród ciebie,
Mocarz, który daje zbawienie.

On uniesie się weselem nad tobą,
odnowi swą miłość,
wzniesie okrzyk radości
jak w dniu uroczystego święta.

PSALM RESPONSORYJNY

Iz 12,2-3.4bcd.5-6

Refren: *Głosmy z weselem, Bóg jest między nami.*

Oto Bóg jest moim zbawieniem,
będę miał ufność i bać się nie będę.
Bo Pan jest moją mocą i pieśnią,
On stał się dla mnie zbawieniem.

Wy zaś z weselem czerpać będziecie wodę
ze źródeł zbawienia.

Chwalcie Pana, wzywajcie Jego imienia,
dajcie poznać Jego dzieła między narodami,
przypominajcie, że wspaniałe jest imię Jego.

Śpiewajcie Panu, bo uczynił wzniosłe rzeczy,
niech to będzie wiadome po całej ziemi.

Wznos okrzyki i wołaj z radości, mieszkanko
Syjonu,
bo wielki jest pośród ciebie, Święty Izraela.

DRUGIE CZYTANIE

Flp 4,4-7

Pan jest blisko

Czytanie z *Listu świętego Pawła Apostoła do Filipian*.

Bracia:

Radujcie się zawsze w Panu; jeszcze raz powtarzam: radujcie się! Niech wasza łagodność będzie znana wszystkim ludziom: Pan jest blisko! O nic się już zbytnio nie troskajcie, ale w każdej sprawie wasze prośby przedstawiajcie Bogu w modlitwie i błaganu z dziękczynieniem.

A pokój Boży, który przewyższa wszelki umysł, będzie strzegł waszych serc i myśli w Chrystusie Jezusie.

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ

Iz 61,1

Aklamacja: Alleluja, alleluja, alleluja.

**Duch Pański nade mną,
posłał mnie głosić dobrą nowinę ubogim.**

Aklamacja: Alleluja, alleluja, alleluja.

EWANGELIA

Łk 3,10-18

Jan Chrzciciel przygotowuje przyjście Chrystusa

Słowa *Ewangelii według świętego Łukasza*.

Gdy Jan nauczał nad Jordanem, pytały go tłumy:

„Cóż mamy czynić?”.

On im odpowiadał: „Kto ma dwie suknie, niech jedną da temu, który nie ma; a kto ma żywność, niech tak samo czyni”.

Przychodzili także celnicy, żeby przyjąć chrzest, i pytali Go: „Nauczycielu, co mamy czynić?”.

On im odpowiadał: „Nie pobierajcie nic więcej ponad to, ile wam wyznaczono”.

Pytali go też i żołnierze: „A my, co mamy czynić?”.

On im odpowiadał: „Nad nikim się nie znęcajcie i nikogo nie uciskajcie, lecz przestawajcie na swoim żołdzie”.

Gdy więc lud oczekiwał z napięciem i wszyscy snuli domysły w sercach co do Jana, czy nie jest on Mesjaszem, on tak przemówił do wszystkich: „Ja was chrzczę wodą; lecz idzie mocniejszy ode mnie, któremu nie jestem godzien rozwiązać rze-

myka u sandałów. On chrzcic was będzie Duchem Świętym i ogniem. Ma On wiejadło w ręku dla oczyszczenia swego omlotu: pszenicę zbierze do spichrza, a plewy spali w ogniu nieugaszonym”.

Wiele też innych napomnień dawał ludowi i głosił dobrą nowinę.

RADOŚĆ W PANU

Święty Paweł zachęca w Liście do Filipian: „Radujcie się zawsze w Panu; jeszcze raz powtarzam: radujcie się!” (4,4). W trzecią niedzielę Adwentu Kościół, przywołując te słowa, zaprasza nas do celebracji radości, która płynie z faktu zbliżających się świąt Bożego Narodzenia – Pan jest blisko.

Radość w Panu jest zasadniczym wezwaniem życia chrześcijańskiego, jest zależna od nadziei i rodzi się z niej. Dlatego należy prosić Boga o dar nadziei, bo z niej wypływają radość i pokój. Apostoł ujmuje to w formie życzenia: „A Bóg, dawca nadziei, niech wam udzieli pełni radości i pokoju w wierze, abyście przez moc Ducha Świętego byli bogaci nadzieją” (Rz 15,13).

Radość oznacza przede wszystkim stan przebywania z Bogiem, niebo, a więc jest stanem trwałym. „Kto chce sobą się cieszyć, smutny będzie, kto zaś cieszy się Bogiem, zawsze się będzie radować, bo Bóg jest wieczny. Czy chcesz wiecznie się cieszyć? Trzymaj się Tego, który jest wieczny” – zachęcał św. Augustyn w jednej z *Homilii na Ewangelię św. Jana*. Źródłem radości jest przyjście na świat Zbawiciela, czyli spełnienie się starotestamentalnych obietnic i oczekiwania na Mesjasza. Mówiąc o chrześcijanach jako ludziach radujących się nadzieją (por. Rz 12,12), św. Paweł wskazuje ją jako źródło chrześcijańskiej radości i życiowego optymizmu. Przeżywającymi radość z powodu przyjścia na świat Zbawiciela są w szczególności Jego uczniowie. Im bowiem przypadł w udziale zaszczyt głoszenia Dobrej Nowiny.

Według Pawła radością należy dzielić się z drugimi, jak również z radości innych czerpać radość dla samego siebie. Trzeba przy tym kierować się prostą zasadą: „Weselcie się z tymi, którzy się weselą [...]” (Rz 12,15). Nie ma właściwie sytuacji, która skłaniałaby chrześcijanina do smutku. Zdaniem Pawła cierpienie, niepowodzenie czy prześladowanie nie jest przeszkodą do przeżywania radości w Panu. W każdym położeniu należy dziękować Bogu: „Zawsze się radujcie [...]” (1 Tes 5,16).

Jak dziś mamy rozumieć chrześcijańską radość? Z pomocą przychodzi nam adhortacja apostołska Pawła VI *Gaudete in Domino*, traktująca o radości

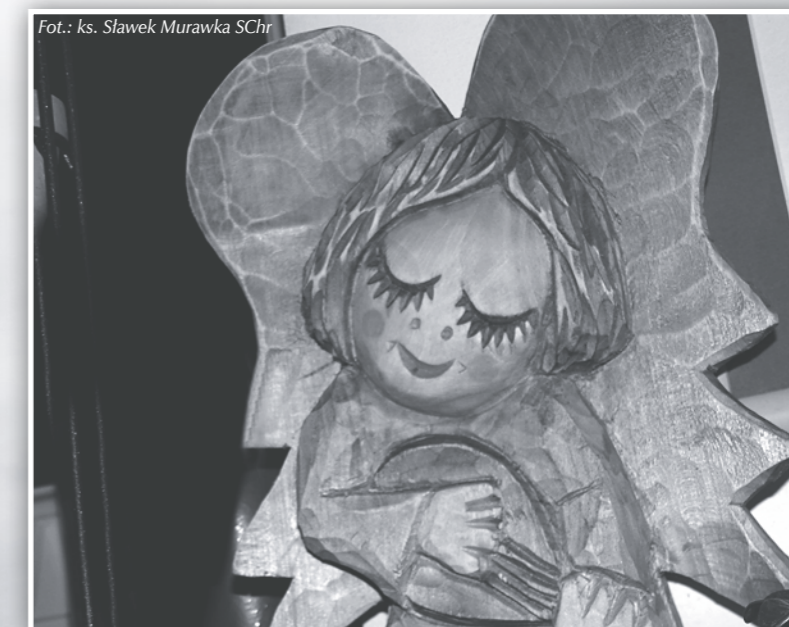
chrześcijańskiej. Wskazuje ona na trzy jej stopnie: pierwszym jest radość płynąca z życia zgodnego z naturą, objawiająca się zachwytem człowieka nad pięknem przyrody, jej harmonią i ładem, drugim – radość wynikająca ze spotkania z innymi ludźmi, związana z budowaniem naszych więzi rodzinnych i wspólnotowych, trzecim, najwyższym stopniem, jest radość pochodząca z poznawania Boga i miłowania Go jako najwyższej wartości. Jest to radość, której człowiekowi wierzącemu nie jest w stanie odebrać żadna przeszkoda, żadna trudność ani cierpienie.

Na zakończenie, otwierając się na działanie Ducha Świętego, prosimy o radość słowami modlitwy św. Tomasza Morusa:

Panie, daj mi dobre trawienie
I oczywiście coś do trawienia.
Daj zdrowie memu ciału
I dobry humor, żeby je utrzymać.
Daj mi zdrową duszę, Panie,
Abym miał zawsze przed oczyma to, co dobre
i czyste,

I żebym się nie oburzał w obliczu grzechu,
Ale żebym umiał mu zaradzić.
Daj mi duszę, która nie zna nudy
Pomruków, westchnień ni lamentów.
I nie pozwól, bym traktował zbyt poważnie
Tę rzecz w środku, która nazywa się „ja”.
Daj mi, Panie, poczucie humoru.
Spraw, abym umiał śmiać się z dowcipu,
Abym umiał wynieść z życia nieco radości
I abym mógł ją dzielić z innymi.

ks. Leszek Smoliński, Lipowiec

Fot.: ks. Sławek Murawka SCh